

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมวัยใสเข้าใจเพศศึกษา กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5-6 สรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

สรุปผลการวิจัย

1. การพัฒนาหลักสูตรผู้วิจัยได้ดำเนินการพัฒนาหลักสูตร 7 ขั้นตอน คือ 1)ศึกษาข้อมูลพื้นฐาน 2)กำหนดจุดมุ่งหมาย 3)เลือกเนื้อหาการเรียนรู้ 4)จัดเนื้อหาการเรียนรู้ 5)เลือกประสบการณ์การเรียนรู้ 6)จัดประสบการณ์การเรียนรู้ 7)ประเมินผลและวิธีการประเมินผล ผลจากการทดลองใช้หลักสูตรและได้หลักสูตรฉบับร่าง ทำให้ได้หลักสูตรฝึกอบรมวัยใสเข้าใจเพศศึกษา กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5-6 มีองค์ประกอบของหลักสูตร คือ หลักการ จุดมุ่งหมาย โครงสร้าง ขอบข่ายเนื้อหาสาระ กิจกรรมในการฝึกอบรม สื่อและวัสดุประกอบการฝึกอบรม ระยะเวลาที่ใช้ในการฝึกอบรม การวัดประเมินผล มีแผนการฝึกอบรมจำนวน 2 แผน โดยกำหนดเวลาการจัดอบรม 2 วัน วันละ 6 ชั่วโมง รวมเวลาทั้งสิ้น 12 ชั่วโมง ผลการประเมินมีคุณภาพสอดคล้องและเหมาะสม

2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตามหลักสูตรฝึกอบรมวัยใสเข้าใจเพศศึกษา กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5-6 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. ผลการประเมินความคิดเห็นเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศในวัยรุ่น ตามหลักสูตรฝึกอบรมวัยใสเข้าใจเพศศึกษา กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5-6 อยู่ในระดับเห็นด้วยอย่างยิ่ง

4. ความพึงพอใจที่มีต่อหลักสูตรฝึกอบรมวัยใสเข้าใจเพศศึกษา กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5-6 อยู่ในระดับมากที่สุด

อภิปรายผล

จากการวิจัยเรื่อง “การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมวัยใสเข้าใจเพศศึกษา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5-6” โดยจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามหลักสูตรฝึกอบรมวัยใสเข้าใจเพศศึกษา ผู้วิจัยขอเสนอการอภิปรายผลการวิจัย ดังต่อไปนี้

1. การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมวัยใสเข้าใจเพศศึกษา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5-6 ผู้วิจัยได้ดำเนินการพัฒนาหลักสูตร 7 ขั้นตอน คือ 1)ศึกษาข้อมูลพื้นฐาน

2) กำหนดจุดมุ่งหมาย 3)เลือกเนื้อหาการเรียนรู้อ 4)จัดเนื้อหาการเรียนรู้อ 5)เลือกประสบการณ์การเรียนรู้อ 6)จัดประสบการณ์การเรียนรู้อ 7)ประเมินผลและวิธีการประเมินผล ผลการทดลองใช้หลักสูตรและได้หลักสูตรฉบับร่าง การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมวัยใสเข้าใจเพศศึกษา กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5-6 ผู้วิจัยได้พัฒนาขึ้นโดยเพิ่มเติมเวลาเรียนตามความพร้อม เพื่อให้สอดคล้องกับสภาพความเป็นจริงและความต้องการของนักเรียน ได้เชิญวิทยากรที่เกี่ยวข้องมามีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ทำให้นักเรียนกระตือรือร้นในการเข้าร่วมกิจกรรม เกิดความรู้ความเข้าใจ ตระหนักถึงปัญหาของการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร และนักเรียนสามารถนำความรู้ไปใช้ในชีวิตรจริงเป็นการส่งเสริมให้นักเรียนเติบโตเป็นผู้ใหญ่ที่สมบูรณ์ ซึ่งสอดคล้องกับ กาญจนา คุณารักษ์ (2540,หน้า 291) กล่าวว่า การพัฒนาหลักสูตรเป็นกระบวนการวางแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้อทุกประเภท เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมตามความมุ่งหมายและจุดประสงค์ที่กำหนดไว้ ส่วน รวิสา ท้าวดี (2550, หน้า 9) ได้ให้ความหมายของการพัฒนาหลักสูตรไว้ว่าเป็นการจัดทำหลักสูตร การเปลี่ยนแปลงหลักสูตรให้ดีขึ้น เพื่อให้เหมาะสมกับความต้องการของบุคคลและสภาพสังคม สอดคล้องกับ ฮิลดา ทาบา (Hilda Taba,1962, p.12) ได้เสนอขั้นตอนของการดำเนินการพัฒนาหลักสูตรไว้ 7 ข้อ ดังนี้ 1)การวินิจฉัยความต้องการ (cyanosis of need) สสำรวจความต้องการและความจำเป็นต่างๆ ของสังคม 2)กำหนดจุดประสงค์ (formulation of objective) กำหนดจุดประสงค์ ที่ชัดเจนและเข้าใจตรงกันตามสังคมต้องการ 3)การเลือกเนื้อหาสาระ (selection of content) เลือกเนื้อหาที่จะสอนให้ตรงกับความต้องการและความจำเป็นของสังคม 4)จัดเนื้อหาสาระ (organization of content) จัดระเบียบจัดลำดับแก้ไข ปรับปรุงเนื้อหาสาระที่คัดเลือกไว้ในขั้นที่ 3 5)เลือกประสบการณ์การเรียนรู้อ (selection of learning experiences) คัดเลือกประสบการณ์เพื่อการเรียนรู้อ ซึ่งจะนำมาเสริมเนื้อหาสาระให้สมบูรณ์ 6)การจัดประสบการณ์เพื่อการเรียนรู้อ (organization of learning experiences) จัดระเบียบ จัดลำดับ แก้ไขปรับปรุงประสบการณ์ต่างๆ และ 7)การตัดสินใจว่ามีเนื้อหาประสบการณ์อะไรที่จะต้องประเมินผลว่าได้มีการเรียนรู้อตรงกับจุดประสงค์ที่กำหนดไว้หรือไม่ เพียงใด และกำหนดด้วยว่าจะใช้วิธีประเมินผลอย่างไร มีอะไรที่จะช่วยประเมินผลได้บ้าง และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ เพ็ชรอารีย์ สุขประเสริฐ (2554, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่น หัตถกรรมรากไม้ กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านหนองผือ จังหวัดสุพรรณบุรี ผลการวิจัยพบว่า 1)การพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่น หัตถกรรมรากไม้ กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มี 7 ขั้นตอน คือ 1) การศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน 2)การกำหนดหลักการและจุดมุ่งหมาย 3)การเลือกเนื้อหา 4)การจัดเนื้อหา 5)การเลือกประสบการณ์การเรียนรู้อ 6)การจัดประสบการณ์การเรียนการสอน 7)การประเมินผล ผลการทดลองใช้หลักสูตรและได้หลักสูตรฉบับร่าง มีองค์ประกอบคือ ความเป็นมา

ของหลักสูตร วิสัยทัศน์ของหลักสูตร หลักการ จุดมุ่งหมาย โครงสร้างหลักสูตร คำอธิบาย รายวิชา อัตราเวลาเรียนและหน่วยการเรียนรู้ กำหนดการจัดการเรียนรู้ สื่อและแหล่งเรียนรู้ การวัดและประเมินผล จำนวน 9 กิจกรรมการเรียนรู้ มีคุณภาพสอดคล้องและเหมาะสมกับความต้องการของผู้เรียนและท้องถิ่น 2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลักสูตรท้องถิ่น เรื่อง หัตถกรรม รากไม้ ของนักเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 3) ผลงาน หัตถกรรมรากไม้ตามหลักสูตรท้องถิ่น เรื่อง หัตถกรรมรากไม้ ของนักเรียนอยู่ในระดับดี 4) ความพึงพอใจต่อหลักสูตรท้องถิ่น เรื่อง หัตถกรรมรากไม้ ของนักเรียน อยู่ในระดับมากที่สุด

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตามหลักสูตรฝึกอบรมวัยใสเข้าใจเพศศึกษา กลุ่มสาระ การเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5-6 หลังเรียนมีคะแนน เฉลี่ยสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้เนื่องจาก เด็กได้ปฏิบัติจริง ซึ่งสอดคล้องกับ ศรีนทิพย์ ภู่อาลี (2542, หน้า 22) ได้ให้ความหมายของหลักสูตรไว้ว่า หลักสูตร คือ แผนซึ่งออกแบบจัดทำขึ้น เพื่อแสดงถึงจุดมุ่งหมาย การจัดเนื้อหา กิจกรรมและ มวลประสบการณ์ในแต่ละโปรแกรมการศึกษา เพื่อให้ผู้เรียนมีพัฒนาการด้านต่างๆ ตาม จุดมุ่งหมายที่กำหนด และปราโมทย์ จันทรเรือง (2548, หน้า 5) ได้ให้ความหมายของหลักสูตร ไว้ว่าแผนซึ่งได้ออกแบบจัดทำขึ้นเพื่อแสดงถึงจุดหมาย การจัดเนื้อหา กิจกรรมและมวล ประสบการณ์ในแต่ละโปรแกรมการศึกษา เพื่อให้ผู้เรียนมีพัฒนาการในด้านต่างๆ ตาม จุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้ สอดคล้องกับงานวิจัยของ โกสินทร์ อ่ำคาศักดิ์ (2555, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความสามารถในการแก้ปัญหา เรื่อง เพศศึกษา ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้รูปแบบการเรียนรู้ตามแนวคิดการสร้างสรรคความรู้ ผลการวิจัยพบว่า 1) การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน พบว่า จำนวนนักเรียน 26 คน จากนักเรียนทั้งหมด 32 คน คิดเป็นร้อยละ 81.25 มีคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนผ่านเกณฑ์ คะแนนร้อยละ 70 ของคะแนนเต็ม 2) การศึกษาความสามารถในการแก้ปัญหาเรื่อง เพศศึกษา พบว่า จำนวนนักเรียน 28 คน จากนักเรียนทั้งหมด 32 คน คิดเป็นร้อยละ 87.50 มีคะแนน ความสามารถในการแก้ปัญหาเรื่อง เพศศึกษาผ่านเกณฑ์คะแนนร้อยละ 70 ของคะแนนเต็ม และสอดคล้องกับงานวิจัยของ จักรกฤษณ์ ชวนฤทัย (2556, บทคัดย่อ) ได้ศึกษา การเปรียบเทียบความสามารถในการคิดแก้ปัญหาและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเพศศึกษา กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนด้วยวิธีการ สอนด้วยกรณีตัวอย่างและวิธีการสอนตามปกติ ผลการวิจัย พบว่า 1) ความสามารถในการคิด แก้ปัญหาเรื่องเพศศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนด้วยวิธีการสอนด้วยกรณี ตัวอย่างมีความสามารถในการคิดแก้ปัญหาเรื่องเพศศึกษาสูงกว่านักเรียนที่เรียนด้วยวิธีการ สอนตามปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องเพศศึกษา ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนด้วยวิธีการสอนด้วยกรณีตัวอย่างมีผลสัมฤทธิ์ทาง

การเรียนรู้เรื่องเพศศึกษาสูงกว่า นักเรียนที่เรียนด้วยวิธีการสอนตามปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2. ผลการประเมินความคิดเห็นเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศในวัยรุ่น ตามหลักสูตร ผูกอบรมวัยใสเข้าใจเพศศึกษา กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5-6 ผู้วิจัยได้สร้างแบบประเมินความคิดเห็นเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศในวัยรุ่น โดยอิงเกณฑ์รูบริก (Rubric) มีการให้คะแนนเป็นแบบมาตรฐานประมาณค่า 5 ระดับ พบว่า ในภาพรวมนักเรียนมีความคิดเห็นด้วยอย่างยิ่ง ทั้งนี้เนื่องมาจากพฤติกรรมต่างๆ มีความสอดคล้องกับชีวิตประจำวันของนักเรียน ซึ่งสอดคล้องกับ ฆนัท ธาตุทอง (2552, หน้า 20-21) กล่าวว่า หลักสูตรที่ดีย่อมส่งผลดีต่อการบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ในโรงเรียน กล่าวคือ หลักสูตรที่ดีจะเป็นแนวทางให้ผู้บริหารโรงเรียนนำไปปฏิบัติได้ดีมีประสิทธิภาพ ทางด้านครูสามารถนำไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนให้เกิดผลดีต่อผู้เรียนหลักสูตรที่ดีควรมีลักษณะดังนี้ 1)หลักสูตรควรมีความคล่องตัวและสามารถปรับปรุงและยืดหยุ่นให้เหมาะสมกับสภาพการณ์ต่างๆ ที่เปลี่ยนแปลงได้เป็นอย่างดี 2)หลักสูตรเป็นเครื่องมือที่จะช่วยให้การเรียนการสอนได้บรรลุตามความมุ่งหมายที่กำหนดไว้ 3)หลักสูตรควรได้รับการจัดทำหรือพัฒนาจากคณะบุคคลหลายฝ่าย เช่น ครู ผู้ปกครอง ประชาชน นักวิชาการ นักพัฒนาหลักสูตรและผู้บริหาร ได้มีส่วนร่วมและรับรู้ในการจัดทำหลักสูตร 4)หลักสูตรจะต้องจัดได้ตรงตามความมุ่งหมายของการศึกษาแห่งชาติ 5)หลักสูตรควรมีกิจกรรม กระบวนการ และเนื้อหาสาระของเรื่องการสอนบริบูรณ์เพียงพอที่จะช่วยให้ผู้เรียนคิดเป็น ทำเป็น แก้ปัญหาเป็น และพัฒนาการเรียนผู้เรียนในทุกๆ ด้าน 6)หลักสูตรควรบอกแนวทางด้านสื่อการสอน การใช้สื่อ การวัด และประเมินผลไว้อย่างชัดเจน 7)หลักสูตรมีลักษณะที่สนองความต้องการและความสนใจทั้งของนักเรียนและสังคม 8)หลักสูตรควรส่งเสริมความเจริญงอกงามในตัวผู้เรียนทุกด้านรวมทั้งส่งเสริมความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ 9)หลักสูตรควรชี้แนวทางกระบวนการเรียนรู้เพื่อให้ผู้เรียนได้เพิ่มพูนความรู้ ทักษะและเจตคติได้ด้วยตนเองจากสื่อต่างๆ ที่อยู่รอบตัว 10)หลักสูตรควรจัดทำมาจากการศึกษาข้อมูลพื้นฐานด้านต่างๆ อย่างรอบคอบ เช่น ข้อมูลทางด้านปรัชญา การศึกษา จิตวิทยาสังคม การเมือง การปกครอง วัฒนธรรม วิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยี เป็นต้น 11)เป็นหลักสูตรที่ยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ เนื้อหาและกิจกรรมต้องเหมาะสมกับธรรมชาติและความต้องการของผู้เรียน 12)เนื้อหาและประสบการณ์ต้องสอดคล้องกับสภาพการดำรงชีวิตของนักเรียน ประสบการณ์ต้องเป็นสิ่งที่ใกล้ตัวและสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ วัชรภรณ์ บัตรเจริญ (2554, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาวิจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ผลการศึกษาพบว่า การรับรู้ความสามารถของตนเองในการหลีกเลี่ยงพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศและการควบคุมกำกับติดตามของผู้ปกครองมีความสัมพันธ์ทางลบ ในขณะที่ช่องทางการเข้าถึงสื่อกระตุ้นอารมณ์ทางเพศและความสะดวกในการเข้าถึงสื่อกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ มีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรม

เสียงทางเพศ ($p < .001$) และการรับรู้ความสามารถในการหลีกเลี่ยงพฤติกรรมเสียงทางเพศ ช่องทางการเข้าถึงสื่อกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ การอาศัยอยู่กับบิดาและมารดา และอายุ เป็นปัจจัยทำนายพฤติกรรมเสียงทางเพศ ($p < .001, .001, .002$ และ $.007$ ตามลำดับ) โดยสามารถร่วมกันทำนายพฤติกรรมเสียงทางเพศของนักเรียนได้ร้อยละ 40.6 และสอดคล้องกับงานวิจัยของ อารุช เจริญนนทสิทธิ์ (2554, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาตัวแบบการเฝ้าระวังทางวัฒนธรรมต่อปัญหาพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นไทย ผลการวิจัยพบว่า ปัญหาของพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นไทยช่วงเวลาที่ผ่านมามีได้แก่ ปัญหาการติดโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ ปัญหาการตั้งครรภ์ไม่พึงประสงค์ ปัญหาการขายบริการทางเพศ ปัญหายาเสพติด และปัญหาด้านวัฒนธรรม ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นไทยในช่วงเวลาที่ผ่านมามี ประกอบด้วย ปัจจัยด้วยปัจจัยด้านภูมิหลัง ปัจจัยด้านครอบครัว ปัจจัยด้านสังคม ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อม แนวทางการแก้ไขปัญหามาของพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นไทยประกอบด้วย 1) การได้รับความรู้ด้านเพศและการปรับการใช้ชีวิตของวัยรุ่น ได้แก่ ความรู้ด้านเพศศึกษา ทักษะชีวิตและการวิเคราะห์สถานการณ์เสี่ยงต่อมีเพศสัมพันธ์ การป้องกันด้วยตัววัยรุ่นเอง 2) การจัดกิจกรรมแวดล้อม ได้แก่ กิจกรรมครอบครัวอบอุ่น กิจกรรมกลุ่มเพื่อน (activity adaptation for friend) เพื่อให้เกิดความท้าทายและสร้างสรรค์ รวมถึงมีจิตสาธารณะ สถาบันการศึกษาพัฒนาหลักสูตรการเรียนการสอนที่สอดแทรกเนื้อหาด้านคุณธรรม จริยธรรม และความรับผิดชอบในเนื้อหาหลักสร้างกฎระเบียบ และข้อบังคับ เพื่อควบคุมการเอาใจใส่ ด้านการประพฤติปฏิบัติตัว และ 3) การได้รับความร่วมมือจากส่วนต่างๆ ของสังคม ได้แก่ สื่อมวลชน หน่วยงานภาครัฐ หน่วยงานภาคประชาสังคม และหน่วยงานภาคเอกชน

4. ความพึงพอใจที่มีต่อหลักสูตรฝึกอบรมวัยใสเข้าใจเพศศึกษา กลุ่มสาระการเรียนรู้ สุขศึกษาและพลศึกษา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5-6 อยู่ในเกณฑ์การประเมินมากที่สุด ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ ผู้วิจัยดำเนินการสร้างและพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมวัยใสเข้าใจเพศศึกษาอย่างเป็นระบบ ทำให้ได้หลักสูตรฝึกอบรมวัยใสเข้าใจเพศศึกษาที่มีคุณภาพ สอดคล้องกับความต้องการของนักเรียน ทำให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้และภาคภูมิใจในตนเอง จนทำให้นักเรียนมีความพึงพอใจในที่สุด สอดคล้องกับ อเนก กลยณี (2542, หน้า 20) กล่าวว่า ความพึงพอใจเป็นความรู้สึกส่วนตัวที่รู้สึกเป็นสุขหรือยินดีที่ได้รับการตอบสนองความต้องการ ในสิ่งที่ขาดหายไปหรือสิ่งที่ทำให้เกิดความไม่สมดุล ความพึงพอใจเป็นสิ่งที่กำหนดพฤติกรรมที่จะแสดงของบุคคล ซึ่งมีผลต่อการเลือกที่จะปฏิบัติในกิจกรรมใดๆ นั้น ส่วนมณี โภธิเสน (2543, หน้า 18) กล่าวว่า ความพึงพอใจ เป็นความรู้สึกยินดี เจตคติที่ดีของบุคคล เมื่อได้รับการตอบสนองความต้องการของตน ทำให้เกิดความรู้สึกดีในสิ่งนั้นๆ และสอดคล้องกับ โวลแมน (Wolman, 1973, p.384) ได้ให้ความหมายของความพึงพอใจว่า ความพึงพอใจ คือความรู้สึกมีความสุข เมื่อได้รับผลสำเร็จตามความมุ่งหมาย ความต้องการ หรือแรงจูงใจ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของนุเวช ยอดไฟอินทร์ (2557, บทคัดย่อ) ได้ศึกษา ผลการใช้แบบฝึกทักษะเรื่อง

เพศศึกษา โดยการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค STAD สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผลการวิจัยพบว่า 1) ประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะ เรื่อง เพศศึกษา โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 84.58/82.71 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ 80/80 2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง เพศศึกษา สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 3) ดัชนีประสิทธิผลของการจัดการเรียน ด้วยแบบฝึกทักษะ เรื่อง เพศศึกษา มีค่าเท่ากับ 0.7182 ซึ่งแสดงว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของ นักเรียนสูงขึ้นร้อยละ 71.82 และ 4) นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนด้วยแบบฝึกทักษะ เรื่อง เพศศึกษา โดยรวมอยู่ในระดับมาก

ข้อเสนอแนะ

จากการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมวัยใสเข้าใจเพศศึกษา สำหรับนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 5-6 ผู้วิจัยได้สรุปข้อเสนอแนะ ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะในการนำหลักสูตรไปใช้

ผู้วิจัยมีความเห็นว่าหลักสูตรฝึกวัยใสเข้าใจเพศศึกษา สำหรับนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 5-6 นักเรียนสามารถนำความรู้ไปใช้ได้จริง และสามารถแนะนำผู้อื่นเกี่ยวกับ เพศศึกษาได้ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะในการนำหลักสูตรไปใช้ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1.1 ก่อนการนำหลักสูตรไปใช้ ควรศึกษารายละเอียดต่างๆ ของหลักสูตร ฝึกอบรมวัยใสเข้าใจเพศศึกษา และเอกสารการฝึกอบรมให้เข้าใจ เพื่อให้สามารถนำหลักสูตรไป ใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ และเกิดประโยชน์สูงสุดกับนักเรียน

1.2 ควรมีการวางแผนการฝึกอบรมวัยใสเข้าใจเพศศึกษาให้เหมาะสม เช่น งบประมาณ สถานที่ สื่อและสิ่งพิมพ์ วัสดุอุปกรณ์ สิ่งอำนวยความสะดวก ให้เพียงพอและ เหมาะสม เพื่อให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมเกิดการเรียนรู้ที่หลากหลายและเต็มศักยภาพ

1.3 วิทยาการที่ให้การฝึกอบรมหลักสูตรฝึกอบรมวัยใสเข้าใจเพศศึกษา ควรเป็น ผู้ที่มีความชำนาญและประสบการณ์ในเรื่องที่ฝึกอบรม

1.4 ในการจัดกิจกรรมการฝึกอบรม ควรจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้ หลากหลาย เช่น มีการปฏิบัติจริง มีการเรียนรู้สถานที่จริง การเล่นเกม เพลง การแสดงบทบาท สมมติ การสาธิต การฉายภาพวีทีอาร์

1.5 ควรมีการจัดกิจกรรมให้ความรู้เกี่ยวกับเพศศึกษาอย่างต่อเนื่อง สม่ำเสมอ เพื่อให้นักเรียนเข้าใจและปฏิบัติตนได้อย่างถูกต้อง

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ศึกษาการจัดหลักสูตรฝึกอบรมวัยใสเข้าใจเพศศึกษาให้กับนักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ที่มีความสนใจ ซึ่งต้องมีการคัดกรองนักเรียนที่มีความสนใจที่จะมาเข้ารับการฝึกอบรมด้วย

2.2 ศึกษาการขยายผลหลักสูตรฝึกอบรมวัยใสเข้าใจเพศศึกษาไปสู่โรงเรียนที่อยู่ใกล้เคียง ที่มีความสนใจ เพราะการเข้าใจเกี่ยวกับเรื่องเพศ จะช่วยให้นักเรียนสามารถปรับตัวและปฏิบัติตนได้อย่างถูกต้อง เหมาะสมกับวัย

2.3 ศึกษาติดตามพฤติกรรมทางเพศของกลุ่มนักเรียนที่ผ่านการฝึกอบรมแล้ว